

ಅಡುಗೆ ಬಲ್ಲದ ಗಂಡ

■ ಮಣಿ ರಾಜು

ಕಥೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸನ್‌ಹಿತ್ತು

ತನ್ನ ಗಂಡ ಅಡುಗೆ ಮಾಡೋದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹೆಂಡತಿಯರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಗಂಡ ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ನಿರತನಾಗುವವ್ಯಾ ಕಲಿಯಬೇಕಂದೆನಿಲ್ಲ, ತಲು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿನ ಉಂಡದ ವೃವಸ್ಥಿಗಾಗುವವ್ಯಾ ಹವಾಸಿ ಅಡುಗೆ ಕಲಿತರೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದು ಹೆಂಡತಿಯ ಆಶಯ.

ಪಾಕ ಪ್ರಮೀಗಳ ಗಂಡದಿರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಡುಗೆ ಉಂಡು ಹೆಂಡತಿಯರು ಅನಂದವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗದ, ಅಡುಗೆಗೆ ಬಗ್ಗದ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯರು ಪಾಕ ಪಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಯಾರಿಗೂ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಗಂಡ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಿಕ್ಕ ಗಂಡನನೇ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಂಡತಿಯ ಜಾಣತನ.

ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕೊಂಡ್ಲೇ ಮಹರಾಯನಂತೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಉಂಡುಕೊಂಡು, ಅವಳ ಕೈ ರುಚಿಗೆ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಗಂಡಂದಿರ ಗುಂಟಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ಶಂಕ್ತ. ಉಂಡಾಡಿ ಗುಂಡನಂಥ, ಅಡುಗೆ ಬಲ್ಲದ ಗಂಡನಿಗೆ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಸಲು ಹೆಂಡತಿ ಸುಮಿ ಹಟ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅಡುಗೆಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸದೆ ಶಯಿ ಸುಮಿಯ ತಾಲೆ ಕೊಂಡಿದ್ದ, ಕಲಿಯಬಾರದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿಯಿವ ಗಂಡ ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸುಮಿಯ ಕೊರಗು.

ಗಂಡ ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಉಂಡು ಮೈ ಬೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸೋಂಬೇರಿ ಆಸೆಯೇನೂ ಸುಮಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ತನಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಮೂಡ್ ಇಲ್ಲಿದಾಗ, ಕಾಯಿಲೆ ಕೂಲಾಲೆ ಎಂದು ಮಲಗಿದಾಗ, ಉಲಗಿರಿ ಪಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಪಾಡಿಗೆ ಗಂಡ ಹೋಟೆಲ್ ಗೀಟೆಲ್

ಅಂತ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಅಲೆಯಬಾರದು, ತಾನೇ ಮಾಡಿ ಉಳ್ಳವಂಧ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸುಮಿಯ ಕಳಕಳಿ.

ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಕಲಿಸಲಬೇಕು ಎಂದು ಸುಮಿ ಒಮ್ಮೆ ಬಲವಯವಾಗಿ ಶಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ದಳು. ಉಳಿಟ್ಟು ಮಾಡೋದು ಹೇಗೆ, ಚೆತ್ತಾನ್ನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ, ಸಾಂಭಾರ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಹೊಂಡಿ. ಸುಮಿ ಹೇಳಿದ, ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆ ಪಾರ ಶಂಕ್ತಿಯ

ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಅಡುಗೆ ಸಿಲೆಬಸ್ ಅಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅ ಅ ಇ ಈ ಕಲಿಸುವವ್ಯಾ ಸುಲಭವಲ್ಲ ಗಂಡನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಕಲಿಸುವುದು ಎಂದು ಸುಮಿಗೆ ಅನುಭವಣೆ ಬಂತು. ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾರದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ‘ಸ್ವಾಂಡ್ ಅಪ್ ಆನ್ ದಿ ಬೆಂಚ್’ ಅಂತ ಪನಿಷದ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಗದರಿಸಿ ಪಾರ ಹೆಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದಲ್ಲ. ಅಡುಗೆ ಒಳ್ಳದ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಸುಮಿ, ‘ಇವತ್ತು ನಾನು ಅಡುಗೆ ಮಾಡೋಲ್ಲ,